

TARTALOM

Előszó	4
1. fejezet: A tarot története	6
2. fejezet: Az isteni tarot	20
3. fejezet: Út a bölcsességhez	28
4. fejezet: A nagy arkánumok	44
5. fejezet: A négy színcsalád	92
6. fejezet: A tarot útja	126

ELŐSZÓ

A kártyajáték Európában a 14. században jelent meg. Az első kártyatípus négy színcsaládból állt, és a mai kártyákhoz hasonló szerkezettel rendelkezett, színcsaládonként tíz számozott és három képes lappal, a négy színt azonban a maitól eltérően az Érmék, a Kelyhek, a Kardok és a Botok alkotta. A reneszánsz Itáliában 1410 és 1442 között ezt a kártyacsomagot négy királynővel és egy ötödik, misztikus és titokzatos színcsaláddal egészítették ki. Ezzel megszületett a tarot.

A 18. század végétől a tarot az okkult mágia elengedhetetlen kellékévé vált. A kártya ősi eredetét bizonyítandó, a mágusok számos hamis történetet és legendát kapcsoltak a lapokhoz. Állításuk szerint a kártya az ókori Egyiptomból származik, ahol az ősi kabbalisták vagy az egyiptomi papok alkották meg a mitikus bölcs, Hermész Triszmegisztosz iránymutatásai nyomán. Az okkultisták meglátásai nem mindig voltak tévesek, ezek a konkrét állítások azonban hamisak. A legrosszabb esetben az okkultisták képzettársításai egyenesen megnehezítik, ha valaki meg szeretné érteni a kártyalapokon áthagyományozott misztikus örökséget.

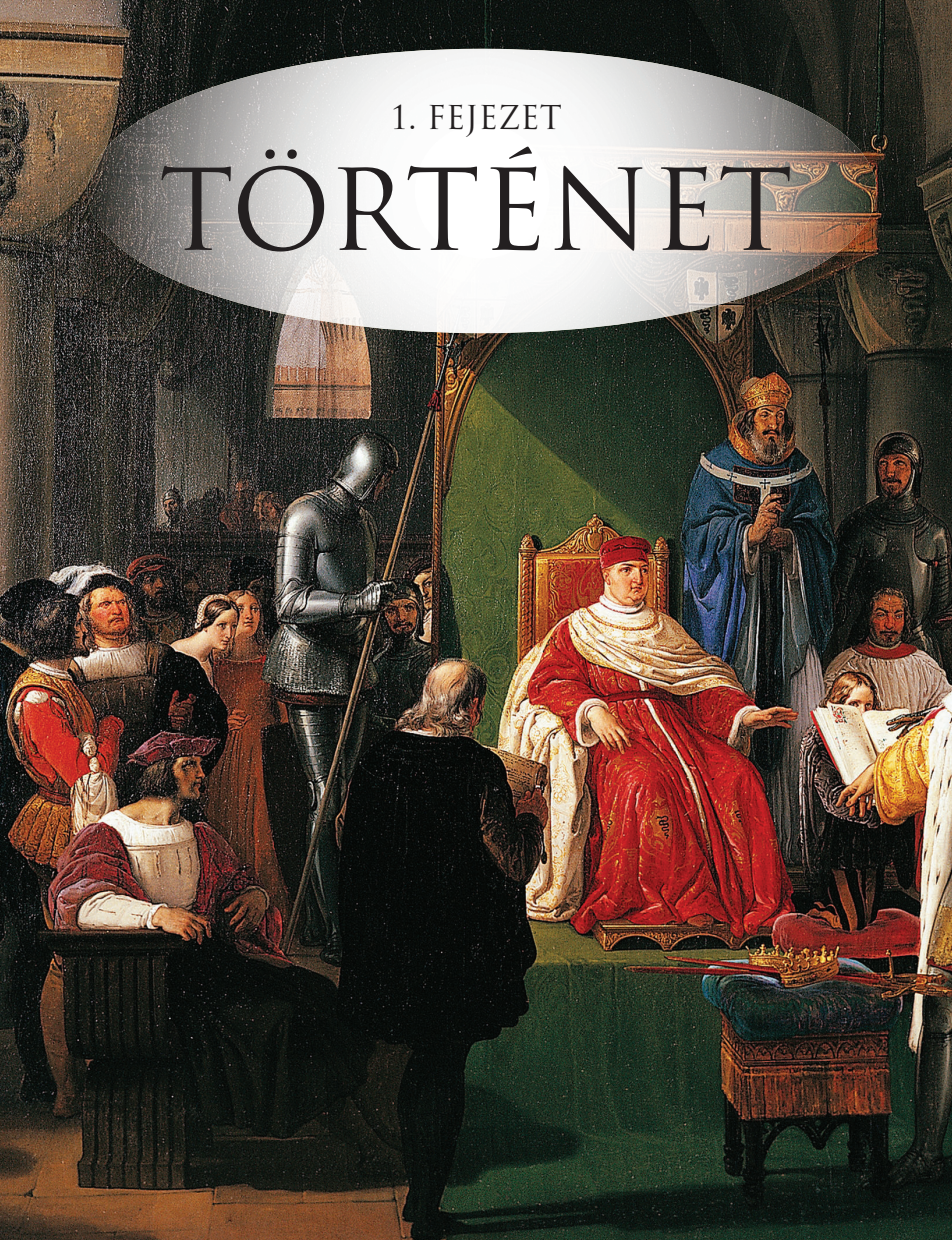
A legjobban akkor ismerhetjük meg a tarot autentikus hagyományait, ha megvizsgáljuk a legrégebből fennmaradt kártyákat. A legkorábbi példányok mind pazar miniatűr remekművek, amelyeket a művészek arisztokrata támogatóik

számára készítettek kemény papírra, festék és aranylemez segítségével. Egyetlen ilyen kártyacsomag sem maradt fent hiánytalanul. A meglévő paklik közül tizenöt a milánói uralkodócsalád, a Viscontiak számára készült. Az egyik ilyen csomag, a Visconti–Sforza tarot maradt fenn a legteljesebb állapotban a korai kártyák közül. Itt jelenik meg először a Bolond nevű figura, illetve a ma általánosan ismert huszonegy nagy arkánum közül tizenkilenc (egyedül az Ördög és a Torony hiányzik). 1499-ben pedig, amikor XII. Lajos francia király elfoglalta Milánót, a milánói tarot vált a mai francia kártya őse, a marseille-i tarot modelljévé. Az okkultisták később ezt a kártyát fedezték fel maguknak, és ez vált a nemzetközileg rendszeresített változáttá.

Ebben a könyvben Mary Packard remekül mutatja be a Visconti–Sforza tarot-kártyát a mai közönségnek. Kitér a kártya történetére és szimbolikájára, méltatja a lapok szépségét, és ismerteti a jóslásban betöltött szerepüket. Ismét feltárul tehát a tarot időtlen misztikus filozófiája – egy olyan örökség, amelyet nem hagyhatunk veszendőbe menni.

1. FEJEZET

TÖRTÉNET

Hajon hogyan ünnepelte egy gazdag és befolyásos milánói arisztokrata a születésnapját, menyegzőjét vagy házassági évfordulóját a 15. század közepén? Egy portré nagyszerű lenne, de az már tegnap megvolt. Vagy lehetne gálát rendezni, de annak meg olyan gyorsan vége van. Nem, ide valami maradandó és különleges kell – valami olyan, ami csak a legjobb összeköttetésekkel rendelkezők és legvagyonosabbak számára elérhető. A rendelésre készülő játékkártyák újdonsült divatja pontosan ezt az igényt elégítette ki. A tehetséges művészek által festett kártyák révén az arisztokraták eredeti módon ünnepelhették meg a jeles alkalmakat, és kérkedhettek emelkedett státuszukkal.

A festett lapok gyakorta a megrendelő család tagjait ábrázolták remekbe szabott öltözetben, pompás külsőségek között. Ezek a kártyák lenyűgöző, idealizált képet mutattak az utókornak az akkori arisztokrácia fényűző életéről. Az egyik legrégebbi és legteljesebb formában fennmaradt játékkártya-csomagot a milánói uralkodó család, a Visconti–Sforzák rendelték meg.

Az előző oldalon: *Filippo Maria Visconti, Milánó hercege, amint visszaadja a koronát Aragónia és Navarra királyainak*
Francisco Hayez 19. századi festményén

CSALÁDI KÖTELEK

Filippo Maria Visconti herceg állítólag Itália leggazdagabb embere volt, de még az ő életében is adódtak nehézségek. A 15. századi Itáliát számos, egymással örökös csatározásban álló városállam alkotta, ezért a régió minden volt, csak nem békés. A herceg, a többi földbirtokoshoz hasonlóan, folyamatos készültségben állt a portyázó seregek esetleges támadásai miatt, akik bármikor feldúlhatták birtokait.

Gondot jelentett Visconti terméktelensége is. Bár többször is nősült, utódot nem sikerült nemzenie, így nem volt fia, aki a címét örökölhette volna. Amikor végre lánya született 1425-ben, rendkívül boldog volt. Örömét az sem csorbította, hogy az utód nőnemű és házasságon kívül született. A lány a Bianca Maria nevet kapta. Visconti imádtta egyetlen gyermekét, és első osztályú nevelésben részesítette őt: a latin klasszikusok mellett a lány zenét, festészetet, természet-tudományt és matematikát is tanult. Apa és lánya egyaránt szeretett vadászni és lovagolni.

SZERENCSELOVAGOK

A Sforza család érdekeltsége máshol keresendő. Muzio Attendolo, a Sforza dinasztia alapítója egy vagyonos földműves család sarja volt, azonban a vidéki élet nem volt az ínyére. Már fiatalon elhagyta a szülői házat és beállt a condotierri, vagyis a királyságokat és hercegségeket a martalócok ellen pénzért védelmező zsoldoskatonák közé. Attendolo kiváló katonai képességeinek köszönhetően elnyerte a *sforza*, azaz „erős” melléknevet, ami aztán rajta ragadt, és nemsokára már saját zsoldos sereget szervezett. Fia, Francesco vette át a hatalmat, miután Muzio 1424-ben megfulladt. A sereg Francesco vezetése idején Itália legerősebb hadseregévé nőtte ki magát.

Amikor Filippo Viscontira rátörtek a velencei katonák, Francesco Sforza seregét hívta segítségül. Akkoriban a nemesek házasságkötésekkel terjesztették ki és biztosították be a hatalmukat. Így esett, hogy Visconti a katonai sikerért cserébe Sforzának adta lánya kezét. A menyegzőre 1441. október 25-én került sor.

Szemben: *Francesco Sforza és Bianca Maria Visconti*
menyegzője

The background of the cover is a detailed relief of an ancient Egyptian goddess, likely Isis, shown in a seated or kneeling position. She wears a tall, ornate headdress with a sun disk and a cobra. Her right arm is extended to the left, and her left arm is bent across her chest. The relief is set within a grid of hieroglyphs. A white, oval-shaped banner is superimposed over the center of the image, containing the title text.

2. FEJEZET
AZ
ISTENI TAROT

„Ha a tudomásunkra jutna, hogy a mai napig fennmaradt egy ókori egyiptomi mű, egy könyv, amely túlélte a csodálatos könyvtárakat felemésztő tűzvészeket, és amely tiszta formában megőrizte az egyiptomi tanításokat, bizonyára mindenki lelkesen igyekezne megismerni egy ilyen értékes és különleges könyvet.”

Ezt állította a 18. századi francia szerző, Antoine Court de Gébelin, akit, amikor először játszott tarot-kártyával, annyira lenyűgöztek a lapokon látható képek, hogy felépített egy elméletet a kártya eredetére. Úgy vélte, hogy az ókori Egyiptom összes bölcsessége tárult fel szemei előtt hirtelen a tarot lapjairól. A képek szimbolikájában a nagy varázslónőt,

Szemben: *Az egyiptomi Thot isten*

